

269 J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 10.III 1864
 RA, A. Armfelts brevsamling

Högvälborne Herr Grefve.

För den utmärkta godhet, hvarmed Högvälborne Herr Grefven besvärar sig att så ofta skänka mig äran och glädjen af skriftliga meddelanden, får jag äran aflägga min vördnadsfullaste tacksägelse,

10 Jag är ledsen, att ännu icke hafva kunnat fullgöra uppdraget att lemna en tableau öfver vårt Finansväsende för Hans Kejsrerliga Höghet Thronföljaren.

Men endast ett exemplar af Statsförslaget eller Summariska räkningen skulle föga gagna. Jag har trott att upplysningar öfver de särskilda inkomst- och utgiftsposternas betydelse, öfver vårt uppbördsväsende m. m. vore nödvändiga. Ingen har jag att anförtro en sådan framställning; jag har derföre sjelf nödgats utarbete den under trycket af andra, icke få åligganden.

20 Dessutom tryckes Statsförslaget endast på Svenska och Finska. Jag har derföre ombesörjt, att ett antal exemplar må tryckas äfven på Ryska språket. Dertill måste först afskrift tagas af det af Hans Majestät påtecknade exemplar, som vi nu först fått om hand,

Framställningen angående Allm^ännas Statsfonden har jag färdig. Ännu återstå Militiefonden, Statslånen, Banken m. m. – Slutligen öfversättning till Franska eller Ryska (?). Det är allt icke något lätt arbete, om framställningen skall gagna den Höga läsaren – med iakttagande af nödvändig korthet.

De upplysningar, Finansministern begärt, angående våra statslån, skola ofördröjligen aflemnas.

30 Högligen beklagar jag, om Myntprojektet ej går igenom. Den närvarande författningen är olämplig och bristfällig; öfvergång till metriskt system måste börja med myntet; två slags mynt inom en snar framtid skall vittna om dålig omtanke hos styrelsen och verka förvirring.

Dagens »cause célèbre» är Adelns middagsbjudning i Lördag och Senatens ledamöters frånvaro från densamma. Orsak är, att om deras inbjudande *voterats*, och att ett betydligt antal röster vägrat dem den äran.

40 Till frånvaro kunde finnas skäl nog redan i det oanständiga sätt, på hvilket ståndet tillåtit sina talare behandla Styrelsen. När t. ex. en Baron Carpelan for ut mot densamma, frågande, om han skulle anföra fakta, svarade ståndet, att detta var öfverflödigt. Sådant är att skymfa, icke att tadla.

Med djupaste vördnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
 aldreadmjukaste tjenare
 Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 10 Mars 1864.